

פניני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרִשְׁת קֶרַח - לא פְּלא

"וַיְהִי הַיּוֹם הַמֵּתִים בַּמִּגְפָּה אַרְבָּעָה עָשָׂר אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת, מִלְּבַד הַמֵּתִים עַל דְּבַר קֶרַח" (במדבר י"ז, י"ד)

מדבר עם אבא, מחלוקת בין הגיסיים ועם השכנים וחמיו וחמותו – הכל אש.

ה' אומר: **אם אצלכם הכל אנדרלמוסיה, גם מידת הדין גובה באנדרלמוסיה**, ואל תנפנפו לי עם פסוקים 'יִכְסְהוּ בְּעֶפְרָה' או "אתו וְאֶת בְּנוֹ לֹא תִשְׁחָטוּ בַיּוֹם אֶחָד". כל זה מדובר כשאתם שומרים תורה ומצוות ואתם באחדות, אבל אם יש לכם "דְּבַרֵי רִיבֹת בְּשַׁעְרֵיךָ" - אל תשאל שאלות. אם יש מחלוקת- מידת הדין פוגעת. משפחות שהן באחדות ואהבת חינום- יש עליהן שמירה והשכינה תמיד בביתם ומבורכים בכל מכל, אבל כל מקום שאין אחדות ויש לשון הרע ומחלוק - למידת הדין יש מקום לקטרטג ויכולה לפרק עולמות.

המילה מחלוקת מתחילה באות מ' וסופה באות ת' לומר לך שע"י מחלוקת אנשים מתים, שהמחלוקת גורמת אסונות קשים מאוד לכלל ישראל ה' ישמור ויציל.

בגמרא (סנהדרין ק"ו ע"א) כתוב: "אמר רב: כל המחזיק במחלוקת עובר בלאו, שנאמר 'וְלֹא יִהְיֶה קֶקֶרַח וְכַעֲדָתוֹ' (במדבר י"ז, ה') והלאו הזו אינו כשאר לאוין אלא כל זמן שהוא מחזיק במחלוקת ואינו עושה שלום, אם יכול לעשות- הרי הוא עובר יומם ולילה, כי לאו זה אין לו זמן אלא כל זמן שמחזיק הוא עובר. (קול ששון פרק כ"ז מאת המקובל רבי ששון מרדכי)

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
רב קהילת 'עין חמד'

מובא בדרוש המיוחס לרבינו האריז"ל: התורה אומרת: "כִּי יִפְּלֵא מִמֶּךָ דְּבַר לְמִשְׁפָּט, בֵּין דָּם לְדָם, בֵּין דִּין לְדִין וּבֵין נֶגַע לְנֶגַע — דְּבַרֵי רִיבֹת בְּשַׁעְרֵיךָ" (דברים י"ז, ח').

אדם מסתכל על העולם ורואה הרבה צרות, גזירות ומחלות נוראות והרבה דם נשפך. הוא לא מבין למה- "כִּי יִפְּלֵא מִמֶּךָ דְּבַר... בֵּין דָּם לְדָם". למה דם נשפך?

הוא שואל את ה', הרי כתבת בתורה שאם שוחטים תרנגול ושופכים את דמו- "וְכִסְּהוּ בְּעֶפְרָה" (ויקרא י"ז, י"ג). רבש"ע, למה אתה נותן לגויים לשפוך את דמם של היהודים- "שִׁפְכוּ דַמָּם כַּמַּיִם וְיִשְׁלַח אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַזֹּאת וְיִשְׁחָטוּ בַיּוֹם אֶחָד" (ויקרא כ"ב, כ"ח), ולפעמים קורות טרגדיות ותאונות שמתים אדם ובנו ביום אחד, ה' יצילנו – איך זה מסתדר? אתה כתבת בתורתך שאפילו פרה ועגל שלה לא ישחטו ביום אחד, ואם כן גם זה פלא.

וכן "בֵּין נֶגַע לְנֶגַע" – אם יש לאדם נגע בבית, כתוב "וּפְנֹו אֶת הַבַּיִת" (ויקרא י"ד, ל"ו), שהכהן לא מטמא את הבית עד שמפנים את הכלים, כי הקב"ה חס על ממונם של ישראל. אם כן למה שרפת את בית המקדש לפני שפינו את הבית? למה הבית שלך נשרף לפני שקיימת את הפסוק "וּפְנֹו אֶת הַבַּיִת"? למה שרפת את הבית עם כל התכולה?

רבינו האריז"ל מתרץ את כל הקושיות: הסיבה לכל זה – "דְּבַרֵי רִיבֹת בְּשַׁעְרֵיךָ". אם יש ריב ומחלוקת – הבעל לא מדבר עם האישה, הבן לא

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה רונן אברהם וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב דני בן שושנה אבישג ודניאל בני מירב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר תרצה בתיה בת ימנה נינט אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית מירב בת אילנה שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי סיון רבקה בת אלן אסתר יניב בן פרידה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דריר בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה מיטל בת שושנה לימור בת פרידה דרור בן סופיה דוד עומרי בן יהודית

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניצרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניצרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה אורן בן פרידה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן דנימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל נטע רותי בת פלורה רחל ברכה בת פדילה דליה קסנש בת דגטו רונית בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעמימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- ר"ש ובריאות איתנה לימור בת פרידה יניב בן פרידה מאיה בת עדי שירה ברכה בת מלכה חיה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים יוסף יצחקאל בן אסתר

זמני לכת

ע"א	כנסת לכת 19:08	צאת לכת 20:28	ריבון חס 21:18
ת"א	19:27	20:31	21:15
מיסב	19:21	20:32	21:19
ב"א	19:26	20:28	21:15

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר
זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניצרי בן ימנה וגלית בת מסודי
להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה
לע"נ יוסף דהן בן רחמה ז"ל

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל
לעילוי נשמת תמר פורטונה בת מיסה ע"ה
לעילוי נשמת נחום בן כיריה ז"ל
לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר נועה בת אסתר ויליד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה - בשר וחלב - חלק ח'

שאלה:

מה הדין כאשר טוחנים בבלנדר דברים חריפים?

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו פנחס' שליט"א מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

כאשר טחנו בשר חם בבלנדר ולאחר 24 שעות טחנו בו דבר חריף, מותר לאכול עם מאכלי חלב. הערה: כאשר הבשר קר אין צריך המתנה כלל. סכיני המטחנה לא מגיעים לחום שהיד סולדת בו. ראה כף החיים (יו"ד סימן צו ס"ו). לדעת בני אשכנז יש להחמיר בבן יומו.

מותר לטחון בבלנדר מאכלי חלב קרים ולאחר שטיפה היטב, לטחון דבר בשרי קר. וכן להיפרך.

מותר לאכול בצל שנחתך בסכין בשרי וטוגן במחבת חלבי. הערה: הש"ך בשם האיטור והיתר הארוך (סימן קכב סק"ב), הפרי חדש (שם סק"ב), בספר ערוך השלחן (שם ס"ט) דבר חריף אינו משווה למאכל שאחריו דבר חריף. הרב כף החיים (סי' תנא אות קפה) כתב יש ליזהר בזה לכתחילה ובדיעבד מותר. ע"ע בשו"ת אבני ישפה ח"ה (סי' קד סק"ה וסק"ז). ע"ע בשו"ת ח"י הלוי ח"ה (סי' סב סק"ח). כ"פ הגר"ש משאש זצ"ל בספרו מזרח שמש (רס"י צו ד"ה ודע) דווקא אם בישל דבר חריף בקערה של בשר אסור לאכול עם חלב, אבל אם הקדירה בלעה מדבר חריף ועתה בישלו בה דבר שאינו חריף, אין לחוש ואמרינן נ"ט בר נ"ט. ע"ע במשנה ברורה עם הגהות איש מצליח (סי' תנא סק"צ) שהעיקר להקל בזה.

באופן שטחנו בבלנדר בשר חם, ותוך 24 שעות טחנו בו פלפלים חריפים, הפלפלים בחזקת בשרי ואסור לאכול עם חלב. אולם אם עברו 24 שעות מטחינת הבשר, הפלפלים פרווה לכל דבר. לדעת בני אשכנז הרי הם בחזקת בשרי. [ומה שהסכין מתחמם מחמת פעילותו, אינו מגע לידי חום יד סולדת]. אולם כאשר טחנו בבלנדר בשר קר, הפלפלים פרווה גם תוך 24 שעות.

תבלינים חריפים, שנטחנו במטחנה בשרית בת יומה [שטחנו בה ב-24 שעות האחרונות בשר חם], אסור להשתמש באותם תבלינים עם מאכלי חלב. אולם כאשר המטחנה אינה בת יומה והיא נקיה לחלוטין, מותר. [אולם לדעת המקילין לעניין סכין באופן שהוא נקי על אף שהוא בן יומו, הוא הדין לעניין מיקסר]. לבני אשכנז, גם כאשר המטחנה אינה בת יומה אסור. מקורות: שו"ע (יו"ד סימן צו ס"ג) והרמ"א שם. ואף כאשר מכניסים בשר קר, להב הסכין שבמטחנה מתחמם עד כדי חום שהיד סולדת.

הוא הדין כאשר המטחנה או המיקסר בשרי, שוב אסור לחתוך בו בצל או שאר דבר חריף לאכול עם חלב.

שְׂקִידָה בְּתוֹרָה הַקְדוּשָׁה

הראש"ל הגר"י יוסף סיפר: כשמרן זצ"ל (הצדיק הרב עובדיה יוסף זיע"א) היה בתקופת השידוכין, לפני שהתחתן עם הרבנית מרגלית ע"ה, הציעו לו נערה אחרת. מרן נפגש עימה והם סיכמו ביניהם לבוא בברית הנישואין. בין האירוסין לחתונה הנערה רצתה שמרן ילך עימה לראות סרט. מרן שכל כולו תורה, סירב, ואמר לה **שזה ביטול תורה!** ואין לו מה ללכת למקומות כאלו. הנערה אמרה לו: "אם כעת אתה לא רוצה לבוא עימי, ודאי ובוודאי לאחר החתונה לא תרצה בכלל ולכן אני לא רוצה להתחתן איתך". הנערה ביטלה את השידוך כשבוע לפני החתונה ובנוסף תבעה שמרן ישלם לה את הוצאות החתונה שהוציאה לשווא.

מרן שהיה עני מרוד היה צריך לעשות עבודות של סדר וניקיון בישיבת 'פורת יוסף' תמורת שכר שיהיה לו איך לשלם לאותה נערה. לאחר זמן הציעו לו את הרבנית ע"ה ומרן זכה לגדול בתורה ולהביא ממנה ילדים תלמידי חכמים גדולים המפיצים תורה בעם ישראל. לפני כמה שנים, אישה מבוגרת באה ללשכת מרן. היא ביקשה מהמשב"ק צבי חקק הי"ו, שיאמר למרן שהשידוך הראשון שלו בחוץ, ושהיא רוצה להיכנס למרן לדבר עמו. המשב"ק נכנס למרן ואמר לו שיש אישה שאומרת שהיא השידוך הראשון של מרן והיא רוצה להיכנס לדבר עם מרן, מרן הורה לו להכניסה ללשכה.

האישה גוללה בצער את סיפורה שהמצב הכלכלי שלה קשה מאוד. היא לא מצליחה להביא כדי פרנסתה לביתה. היא מבקשת שמרן יעזור לה. מרן ברחמיו הורה למשב"ק לדאוג לה כל שבוע לכל צורכה. לאחר מכן היא הוסיפה ואמרה למרן שבורא עולם עשה לו נס שהוא לא התחתן איתה, **כי אם הוא היה מתחתן איתה לא היה לו ילדים**. היא סיפרה שלאחר שהתחתנה התגלה שהיא לא יכולה להביא ילדים, ובורא עולם סיבב שלא תרצה להתחתן עם מרן... (מעובד מתוך 'וקראת לשבת עונג')

רְפוּאָה טְבֵעִית - הַקָּשֶׁר בֵּין מַעֲרַכַת הַנְּשִׁימָה לְעֶצְבִים - חֵלֶק א'

מערכת הנשימה היא שער החיים שלנו. דרך האוויר שאנחנו שואפים, הגוף מקבל חמצן – החומר החיוני ביותר לתאים, לרקמות ולמוח. האוויר נכנס דרך האף או הפה, ממשיך לקנה הנשימה, עובר דרך הסמפונות ומגיע אל הריאות, שם מתבצע חילוף הגזים: חמצן נכנס לדם ופחמן דו-חמצני משתחרר החוצה.

השליטה על הנשימה מגיעה מהמוח והיא מושפעת מכל מה שאנחנו מרגישים. כשאנחנו נלחצים, מתוחים או כועסים, הנשימה הופכת שטחית ומהירה. כשאנחנו רגועים – הנשימה נהיית עמוקה ואיטית. בדיוק כן מתחבר הקשר הישיר למערכת העצבים.

מערכת העצבים הסימפתטית פועלת במצבי סטרס – והנשימה מואצת. מערכת הפרסימפתטית פועלת ברוגע – והנשימה מתארכת ומרגיעה את כל המערכות בגוף. הנשימה בעצם משקפת את מצבנו הנפשי, וגם משפיעה עליו בחזרה. (גב' אליס אוליאל, נטרופתית ורפלקסולוגית)

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחס' שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

קו לעניית 'אמן' ו'אמן יהא שמיה רבה' לאחר שיעור תורה- בזמן אמת מספר פעמים ביום 02-313-7905

העלון נמצא בחובות גדולים. בעל בית-הדפוס העלה את מחיר ההדפסה בבת אחת ב-220 ₪ לכל הדפסה מי שיוכל לעזור, תבוא עליו ברכת טוב. למעוניינים לעזור נא להתקשר 052-7652084 או לשלוח מייל PnineEH@gmail.com

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מברשת ציון. מיקוד 9076926

שאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחס' בטל" 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

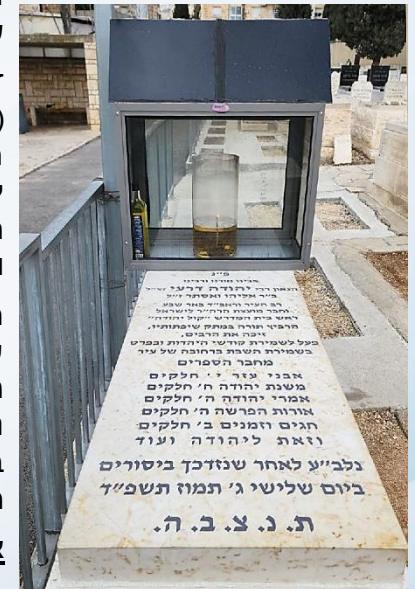
אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב יהודה דרעי זצ"ל

הגאון הרב יהודה דרעי זצ"ל - נולד ב-ג' אב ה'תשי"ז (1957) בעיר מקנס שבמרוקו. הוריו גרו באחד הרבעים החדשים המבוססים בעיר. בגיל חמש התחיל ללמוד בבית הספר 'אוצר התורה'. בשנת ה'תשכ"ח (1968) כשהיה כבן עשר שנים משפחתו עלתה לישראל וגרה בבת-ים. הוריו חששו מהשכונה שבה גרו מכיוון שהיו שם מקרה פשיעה ולכן הכניסו אותו ואת אחיו ל'מתיבתא' חרדית בחדרה שכללה פנימייה. בשנת ה'תשל"ג (1973) לאחר כשלוש שנים הפנימייה נסגרה והוא עבר עם שאר התלמידים לשיבה החרדית הספרדית 'פורת יוסף' בירושלים. בהמשך עבר ל'ישיבת עטרת ישראל' הליטאית. מגיל צעיר מאוד שקד ועמל על התורה הקדושה בבקיאות נפלאה, דף אחר דף אחר דף, ולאחר סיום לימוד ש"ס המשיך בכל חלקי השולחן ערוך עד שהפך למרביץ תורה והוראה בישראל היושב על מדין. לאחר נישואיו שימש במשך כעשר שנים כרבה של שכונת רמות בירושלים. שם גם שימש כראש כולל אברכים 'קול יהודה' שהקים בעזרת אחיו.

זכה לקרבתו המיוחדת של מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל שראה בו כבן ממש. בשנת ה'תשל"ז (1997) התחיל לשמש כרב העיר באר שבע. מתקופה כך שימש כחבר מועצת הרבנות הראשית לישראל. בנוסף שימש כיו"ר הוועדה למועצות דתיות, סת"ם, מילה ויו"ר ועדה לאישור מועמדים לבחינות בדיונות. חולל מהפכה אדירה של תורה ויהדות. עמד על משמר הכשרות. רבים השיב מעוון. בזכות נועם הליכותיו ומתק שפתיו ידע להאזיב את היהדות ולקרר רבים לאביהם שבשמיים.

היה סמל ומופת לרב בישראל הבקיא בכל מכמני התורה וההלכה. דעתו הייתה מעורבת עם הבריות, בהקשבה ומציאת שבילי זהב למניעת מחלוקת. העמיד אלפי תלמידים. היה מועמד לתפקיד הרב הראשי לישראל. בשנת ה'תשפ"ד (2024) אושפז במחלקה לטיפול נמרץ בהדסה עין כרם במצב קשה בעקבות זיהום ברגלו שגרם לקריסת מערכות. נפטר ב-ג' תמוז ה'תשפ"ד (2024). חי כ-67 שנים. ציונו בבית הקברות סנהדריה בירושלים. בנו הרב אברהם ממלא את מקומו ברבנות בבאר שבע.

אביו: ר' אליהו. **אמו:** מרת אסתר לבית אזוגי. **אשתו:** מרת מרים (בת הרב יצחק

טולדינו). **ילדיו:** ר' אברהם (ממלא מקומו ברבנות באר שבע), ר' ברוך (נשוי למרת מרגלית בת הגאון הרב יצחק יוסף), בן נוסף (נשוי לבתו של הגאון הרב אברהם יוסף) ובן נוסף. **מרבתי:** הגאונים רבי בן ציון אבא שאול, הרב יהודה מועלם, מרן הרב עובדיה יוסף, הרב ברוך מרדכי אזרחי. **מספריו:** **אמרי יהודה** - מאמרים ושיחות מוסר בש"ס ובמדרשי חז"ל, הגדה של פסח, הנישואין בהלכה ובאגדה **אבני עזר** - על שו"ע **יחגים וזמנים** - מאמרים ופסקי הלכות על סדר המועדים **יזאת ליהודה** - מאמרים, פסקי הלכה, תקנות והנהגות, אגרות ומכתבים. נתיבי הוראה - הלכות איסור והיתר.

● **יפור מדהים של רבינו הגיע למכון 'אוצר ההלכה' ובו רבינו מתאר את מאבקי הכשרות בתחילת דרכו ברבנות העיר באר שבע.** מהסיפור ניתן להבין אלו החלטות מורכבות ולא פשוטות שעל רב העיר היה צריך לקבל וכן את מידותיו הטובות של מורנו ויכול לשפוך אור על הסייעתא דשמיא שזכה משמיים.

15 שנה אחרי מינויו לרב העיר, בחודשים הראשונים עשינו תקנה, שחלק האחורי של הבהמה לא יכנס לעיר, מהסיבה שקשה מאוד לנקר אותו מהחלב, נכון שזה אפשרי, אבל זה מאוד קשה, מאז אין ניקור והכשרה של החלק האחורי של הבהמה אצלנו בבאר שבע, ועד היום ברוך השם עומדים בזה.

רבינו סיפר על אירוע חריג: מפקח הכשרות של אגף הבשר ברבנות באר שבע התקשר אליי ואמר לי: "תשמע, משאית גדולה מאוד של אחד מהקצבים הגדולים המפורסמים הגיעה עם חלק אחורי. הוא לא ידע מהתקנה הזאת כי היא היתה תקנה חדשה והוא לא שמע עליה. מדובר בסכומי עתק, משאית ענקית, מה לעשות?".

רבינו פירט על הדילמה: "האם בדיעבד אנחנו נעשה ניקור ונכשיר לו, או שנאמר לו להחזיר הכל, זה הפסד גדול בשבילו. מצד אחד, הוא צודק, מסכן, הוא עדיין לא שמע על התקנה החדשה. מצד שני, אם אני נכנע פה, גמרנו, זו פרצה שפורצת לנו את הכל. לתקנה זו כבר לא יהיה לה שיניים".

"אמרתי למפקח הכשרות", רבינו סיפר, "תן לי עד מחר, נישן על זה לילה". המפקח הכשרות צעק לי: "מה זה נישן?". ענית לו: "תמתין רגע, תן לראות מה אני עושה". באותו הלילה לא יכולתי להירדם! כל הלילה אני חושב מה לעשות - ממונם של ישראל חביב, בוא נוותר לו, מצד שני, מה, תוותר לו, אחרי אירוע כזה אין תקנה".

בבוקר בשעה 7 בבוקר מפקח הכשרות התקשר אליי ואומר: 'כבוד הרב, לא צריך לפסוק'. שאלתי בתמיהה: "מדוע?", והוא ענה לי - הבדוואים גנבו לו את המשאית עם כל החלקים האחוריים. גם את המשאית עם הכל. הצטערתי, אמרתי, "מסכן, הבן אדם אולי בגלל התפילות שלי הוא הפסיד את המשאית!". המשגיח כשרות אומר לי: "כבוד הרב, אל תשאל איך הקצב שמח! עכשיו הוא יקבל ביטוח כפול ומכופל מכל המשאית". רבינו חתם את סיפורו:

"הבן אדם שמח ואני שמח והעיר שושן באר שבע צהלה ושמחה ברוך השם", זה נקרא דוגמה של סייעתא דשמיא, זה לא ניסים ולא נפלאות, רב עיר שבאמת עובד לשם שמיים, ולא עושה חשבון לכולם, הקב"ה עומד לימינו ומסייע בידו להעמיד את חומות הכשרות בעירו בעוז ותעצומות. (מעובד מתוך 'אורות השבת') קרדיט תמונה: יצחק בצון, רישיון CC BY-SA 3.0, Wikimedia Commons

מחלקת וְחִמְרָתָהּ

בחלוף השנים הרב הגאון שלמה וולבה עזב את ישיבת 'באר יעקב' ועבר לגור בירושלים. באותן השנים שהיה בבאר יעקב היו מכתבים רבים שעליהם היו חתומים יחד הרב שפירא והרב וולבה וכן חלופת מכתבים ביניהם.

לאחר זמן מה במוצאי שבת הרב חיים משה שניידר חלם את הרב וולבה במלוא הדרו, הוא פנה אליו בענוותנותו הנודעת ואמר לו: "אני מוקיר לך טובה גדולה!".

הרב שניידר תמה והתפלל על חזיון זה ושאל בחלום: "טובה זו על מה ולמה?". להפתעתו הצדיק הרב וולבה השיב לו תשובה מדהימה:

"כידוע לך, לפני שנים רבות עזבתי את ישיבת 'באר יעקב'. מעשה שטן הצליח ויצאו שמועות שזוא כאילו היתה לי מריבה ומחלוקת עם ראש הישיבה הרב משה שמואל שפירא ולכן נאלצתי לעזוב".

כאן הרב וולבה הרים את קולו ואמר כמה פעמים: "והכל- עורבא פרח! לא היה ולא נברא! מעולם לא היתה לי שום מריבה עם ראש הישיבה! ומעשה שטן הוא. כל כך הצטערתי והתייסרתי במשך שנים על שמועה רעה זו. אבל כעת שראיתי שהבאת בספרך כמה וכמה אסופות מכתבים אשר אני יחד עם הרב שפירא חתומים עליהם".

"דבר אשר מזים ומפריך את שמועות השווא השקריות, כי רואים מהמכתבים ומהתוכן שלהם שאכן היו בינינו אהבה, אחווה, שלום ורעות וחלילה לא היו שום מחלוקות, על כך אני מודה ומוקיר לך טובה!".

החלום עדיין לא הסתיים. הצדיק הרב שלמה וולבה המשיך ואמר לרב שניידר: "כאשר אני מוקיר טובה למישהו אני משלם לאלתר".

מיד הוא הוציא מכיסו פנקס צ'קים אמריקאי וכתב בו סכום נכבד. כאן הרב שניידר הקיץ משנתו, כשכולו נרגש מהחלום אשר חלם וחשב לעצמו "כמה חבל שאי אפשר לממש צ'קים שניתנו בחלום".

למחרת ביום ראשון בבוקר (בארה"ב זה היה כבר מוצאי שבת), הרב המחבר ר' חיים משה הגיע למשרדו וראה הודעה שנשלחה אליו מאותו נגיד שסירב להעביר את התרומה שהבטיח להוצאת הספר.

הנגיד כתב למחבר שלמרות שהתנאים שהתנה עימו לצורך קבלת התרומה לא התקיימו במלואם (לשיטתו) הוא בכל זאת רוצה להעביר את הסכום עליו שהתחייב מסיבה מסויימת שאינו יכול לפרט. הוא ביקש שישלח לו מיד את פרטי החשבון כדי שיכול להפקיד עוד באותו יום את הכסף.

להלן סיפור מופלא שמעובד מתוך העלון 'אסדר לסעודתא'. יש בסיפור זה כדי ללמד אותנו עד כמה קשה היא המחלוקת אפילו כאשר האנשים טעו וחשבו שמדובר במחלוקת שלא היתה וגם לאחר שאותו האדם שחשדו בו כבר התבקש לבית-עולמו.

בבאר יעקב שוכנת ישיבת 'באר יעקב' המעטירה. ראש הישיבה ומייסדה היה הגאון החסיד רבי משה שמואל שפירא זצ"ל (מח"ס 'שערי שמועות'). היה חבר מועצת גדולי התורה של אגודת ישראל ושל דגל התורה).

תלמידו, הגאון ר' חיים משה שניידר מטבריה, זכה לפני מספר שנים להוציא לאור את הספר 'השמש לאור עולם' ובו אגרות אסופת ומכתבים מרבו, הצדיק הרב משה שמואל שפירא זצ"ל אשר האציל ממידותיו התרומיות ומהשקפתו הזכה והבהירה לכל עולם התורה.

כידוע הוצאת ספר כרוכה בממון רב ובתוכה היא כוללת הקלדה, עימוד, הדפסה והפצה. מאחר והממון היה ממנו והלאה לכן המחבר הוא פנה לנדיבי עם שיתרמו להוצאת הספר.

בסייעתא דשמיא הוא מצא נגיד נכבד שהיה מבאי ביתו של ראש הישיבה זצ"ל ששמע על הספר והוא התרשם ממנו והבטיח לו סכום של \$2,000 להדפסת הספרים אולם הוא גם התנה זו בתנאים מסויימים.

בסכום זה לא היה די להוצאת הספר, אבל הדבר נתן לו עידוד לגשת ולהתחיל במלאכה. לבסוף לאחר עמל רב ופניות לתורמים אחרים זכה בסופו של דבר להוציא את הספר לאור.

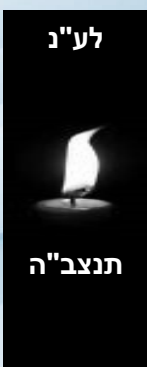
מאחר והיה צריך לשלם לבעל בית-הדפוס הוא ניגש לנגיד שהבטיח לתרום לטובת הדפסת הספר והציג בפניו את הספר.

להפתעתו הרבה, הנגיד טען שמכיוון שהתנאים שעליהם התנה לא התקיימו במלואם הוא לא מתכוון לתת את הכסף שהבטיח.

המחבר לא הבין מדוע הנדיב ממאן לתרום ביחוד לאחר שהבטיח ובפרט שסכום זה היה חסר לו לכיסוי הוצאות ההדפסה ועתה יהיה עליו לטרוח וללכת שוב לבתי נגידים כדי לגייס את הכסף.

כידוע החסיד הרב משה שמואל שפירא ייסד את ישיבת 'באר יעקב' יחד עם הצדיק הרב שלמה וולבה זצ"ל (מח"ס 'עלי שור', מגדולי המשגיחים בדור האחרון ושימש כמשגיח בישיבת 'באר יעקב' ו'גבעת שאול' ושימש כחבר המועצה המקומית באר יעקב). הם זכו יחד להעמיד תלמידים רבים וחשובים.

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרוי זצ"ל וילד יחיא בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקו דב ז"ל יצחק יצקן בן רחל ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה רחל רפאת בת השמת ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל מרים בת שרה ע"ה יעקב בן נעמה ע"ה מרים בן אסתר ז"ל יעקב בן מרים ז"ל ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה פ'בה מלכה בת מזל ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל נעמי בת כחון ע"ה עפאת בת השמת ע"ה משה בן רוזה ז"ל חיים חמוטל בן רינה ז"ל סעדה בת בסה ע"ה ישראל בן חיים משה גרשון ז"ל סעידה בת נעמה ע"ה נעימה בת שרה ע"ה בתיא (מרדה) בת שמחה ע"ה דינאל בן מיה ז"ל אלניה (מחרוזה) בת שרה ע"ה שרה גבריאלית בת נאוה ע"ה שפירא בת נעמי ז"ל גרגורי צבי בן מרים ז"ל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל יצחק בן פנינה ז"ל חי זיזי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעמה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל רחמה בת מסעודה ע"ה סעידה בת תופחה ע"ה אליהו בן חיים משה גרשון ז"ל נועה בת עיישה ע"ה הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל עזרא בן כאתון ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל קסאנש בת דגיטו ע"ה סוליקה בת עישה ע"ה שרה בת נרקיסי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה חיים חמוטל בן רינה ז"ל ישראל בן חיים משה גרשון ז"ל נעימה בת שרה ע"ה דינאל בן מיה ז"ל